

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a členov senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Evy Baranovej, v právnej veci žalobcu: **Mgr. E. L.**, *zastúpeného advokátom JUDr. J. K.*, proti žalovanému: **Colné riaditeľstvo Slovenskej republiky**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 22029/06-1409 zo dňa 17. mája 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č.k. 2 S 11/2006-67 zo dňa 29. januára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 2 S 11/2006-67 zo dňa 29. januára 2008 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného zo dňa 17. mája 2006, č. 22029/06-1409. Týmto rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Colného úradu Čierna nad Tisou zo dňa 14. marca 2006, č. R-9470/2006-5334 vo veci prepustenia žalobcu zo služobného pomeru podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Krajský súd dospel k záveru, že v danej veci bol dostatočne zistený skutkový stav a žalovaný správny orgán kvalifikoval konanie žalobcu v súlade so zákonom. O náhrade trov konania rozhodol tak, že účastníkom nepriznal právo na ich náhradu.

Žalobca podal proti rozsudku odvolanie a žiadal zmeniť prvostupňový rozsudok tak, že sa rozhodnutie žalovaného zrušuje, tiež že sa zrušuje rozhodnutie Colného úradu Čierna nad Tisou a vec sa vracia žalovanému na ďalšie konanie. Uviedol, že v služobnom hodnotení colníka zo dňa 31. októbra 2005 bol hodnotený ako spôsobilý vykonávať zastávanú funkciu. Neporušil povinnosti colníka, lebo v konaní bolo preukázané, že nelegálne plnenie liehu a tiež lepenie kontrolných známok vykonávali pracovníci spoločnosti L., s.r.o., a to A. B. a J. C., ktorí sa aj priznali k tejto činnosti a neuviedli, že by mal o tejto ich činnosti vedomosť. Žalobca vykonával daňový dozor v daňovom sklade dňa 27.05.2005 sám. Žalobca viackrát na poradách namietal, že je nemožné, aby jeden colník v daňovom sklade bol schopný ustrážiť a zabezpečiť akýkoľvek pohyb osôb, pohyb liehu a vykonávať daňový dozor tak, ako to má na mysli zákon. Objekt daňového skladu v P., kde žalobca vykonával službu, len na prízemí sa nachádza 12 miestností a poschodie je zrkadlovým obrazom prízemia, kde je ďalších 12 miestností. Kancelária výkonu služby sa nachádza na poschodí a výrobná hala je na prízemí. Ide o zlú organizáciu práv. Namietal, že nebol oboznámený s opisom služobných činností, ktoré mal vykonávať v daňovom sklade. Na jeho prepustenie zo služobného pomeru neboli splnené podmienky stanovené zákonom. Žalobca v podanom odvolaní zopakoval námietky, ktoré uviedol v podanej žalobe.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že vo veci konajúce správne orgány vychádzali z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a rozhodli v súlade so zákonom č. 200/1998 Z.z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250j ods. 3 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.supcourt.gov.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12.02.2009 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že krajský súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného postupoval v intenciách vyššie citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Predpokladom vzniku služobného pomeru colníka je zloženie služobnej prísahy, v ktorej je subsumovaný sľub čestnosti, statočnosti, disciplinovanosti ako aj ochrany bezpečnosti a verejného poriadku.

Služobné povinnosti colníka zakotvené v ustanovení § 43 a 44 zákona č. 200/1998 Z.z. o štátnej službe colníkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon“) sa odvíjajú od služobnej prísahy vymedzenej v § 17 zákona. Vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení zákona je treba uviesť, že základnou povinnosťou colníka je dôsledné plnenie povinností stanovených nielen zákonom

a všeobecne záväznými právnymi predpismi, ale aj služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 183 ods. 1 písm. d) zákona služobný úrad prepustí colníka zo služobného pomeru, ak

- porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Z obsahu spisu zistil odvolací súd nasledovné skutočnosti:

Žalobca dňa 27.05.2005 vykonával daňový dozor v daňovom sklade L. s.r.o., a pri vykonávaní tohto daňového dozoru nezistil, že v miestnosti daňového skladu bola nelegálne plnená liehovina napriek tomu, že podľa skladových kariet zásob mal byť v daňovom sklade od 18.01.2005 nulový stav zásob jemného liehu a od 27.01.2005 nulový stav zásob veľmi jemného liehu, a teda v uvedený deň, t.j. 27.05.2005, sa v predmetnom daňovom sklade nemal plniť ani vyvážať žiaden alkohol. V dennej zmene pri vykonávaní daňového dozoru tiež nezistil, že osoby, ktorým umožnil vstup do výrobných priestorov firmy lepili kontrolné pásky s číslom X, vytlačené výrobcom V. S. P., a.s., v počte 39 kusov na 1 litrové fľaše, čím konali v rozpore s § 59 ods. 43 zákona č. 105/2004 Z.z. o spotrebnej dani z liehu, nakoľko podľa citovaného ustanovenia bolo možné spotrebiteľské balenie označené kontrolnou páskou podľa doterajších predpisov uvádzať do daňového obehu najneskôr do 31.07.2004.

Z ustanovenia § 227 ods. 1 zákona vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav vecí a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi.

Správny orgán hodnotí dôkazy podľa vlastnej úvahy a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (§ 227 ods. 4 zákona).

Náležitosti rozhodnutia sú upravené v ustanovení § 231 ods. 1 až 4 zákona.

Úlohou súdu v konaní bolo posúdiť, či správny orgán postupoval v súlade so zákonom a či konaním žalobcu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 183 ods. 1 písm. a) zákona, z hľadiska jeho závažnosti možného negatívneho vplyvu v služobnom pomere.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení v administratívnom konaní vykonaného dokazovania sa stotožnil so záverom krajského súdu, že na základe správnych orgánom zadovážených a vykonaných dôkazov bolo možné dôvodne považovať konanie žalobcu kladené mu za vinu za dostatočne preukázané. V konaní nebolo spochybnené, že išlo o dôkazy zadovážené a vykonané v súlade s ustanovením § 227 ods. 1 zákona a vyhodnotené v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 27 ods. 4 zákona, ktoré nasvedčovali tomu, že predmetný skutok sa stal tak, ako to uviedol správny orgán prvého stupňa vo svojom rozhodnutí.

Uvedeným konaním aj podľa názoru odvolacieho súdu boli naplnené znaky prepúšťacieho dôvodu podľa § 183 ods. 1 písm. a) zákona, pretože žalobca ním zvlášť hrbým spôsobom porušil služobnú prísahu a služobné povinnosti tak, že jeho ponechanie v služobnom pomere colníka by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného majú všetky formálne a obsahové náležitosti (§ 231 zákona), sú náležite a podrobne odôvodnené, pričom žalovaný správny orgán sa vo svojom rozhodnutí náležitým spôsobom vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu, vznesenými v jeho odvolaní.

Aj keď súd nemal dôvod pochybovať o predchádzajúcom čestnom, statočnom a disciplinovanom výkone štátnej služby žalobcu v minulosti, táto okolnosť nevyvrátila záver o nezlúčiteľnosti preukázaného konania s postavením colníka a dôvodnosti aplikácie ustanovenia § 183 ods. 1 písm. d) zákona.

Z uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval námietky žalobcu za spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného a súd prvého stupňa nepochybil, ak žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Odvolací súd poznamenáva, že žalobca v podanom odvolaní uviedol tie isté námietky voči rozhodnutiam správnych orgánov, ako už uviedol v podanej žalobe. Keďže odvolací súd sa stotožnil v celom rozsahu s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, postupujúc podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O.s.p. napadnutý rozsudok ako vencie správny potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania vychádzal z § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 O.s.p., keď neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému nepriznal náhradu trov odvolacieho konania z dôvodu, že podľa zákona na ich náhradu nemá nárok.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 12. februára 2009

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová